

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 4Tos/57/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4317010318
Dátum vydania rozhodnutia: 15. 06. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ján Bernát
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2017:4317010318.2

Uznesenie

Krajský súd v Nitre, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Jána Bernáta a členov senátu JUDr. Zity Matyóovej a Mgr. Adriany Némethovej, v trestnej veci odsúdeného E. D., pre zločin výroby detskej pornografie podľa § 368 odsek 1, odsek 2 písmeno b/ Trestného zákona a iné zločiny, o sťažnosti odsúdeného E. D. proti uzneseniu Okresného súdu Levice (ďalej len „súd prvého stupňa“) z 02.05.2017, sp. zn. 4Pp/22/2017 (ďalej len „napadnuté uznesenie“), na neverejnom zasadnutí konanom v Nitre 15. júna 2017, takto

rozhodol:

Podľa § 193 odsek 1 písmeno c/ Trestného poriadku s a sťažnosť odsúdeného E. D. z a m i e t a .

odôvodnenie:

Súd prvého stupňa konajúci v senáte napadnutým uznesením podľa § 66 odsek 1 písmeno b/, odsek 2 Trestného zákona zamietol prostredníctvom obhajkyne podaný návrh (z 28.03.2017, doručený mu 31.03.2017, ďalej len „návrh“) odsúdeného E. D. (ďalej len „odsúdený“) na podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody vo výmere desať rokov (so zaradením na jeho výkon do ústavu so stredným stupňom stráženia) uloženého mu rozsudkom Okresného súdu Pezinok zo 16.05.2014 sp. zn. 3T/68/2011 (ktorý nadobudol právoplatnosť v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Bratislave zo 16.10.2014 sp. zn. 2To/116/2014 (ďalej len „právoplatný rozsudok“).

Napadnuté uznesenie bolo odsúdenému, jeho obhajkyne a prokurátorky Okresnej prokuratúry Levice oznámené vyhlásením na verejnom zasadnutí súdu prvého stupňa uskutočnenom 02.05.2017 v ich prítomnosti, po ktorom oznámení (a po poučení o opravnom prostriedku) odsúdený jednak sám, písomným podaním adresovaným Krajskému súdu v Nitre (ďalej len „nadriadený súd“) a podaným na pošte 04.05.2017, jednak prostredníctvom svojej obhajkyne písomným podaním adresovaným súdu prvého stupňa a podanom na pošte 05.05.2017, teda v oboch prípadoch s poukazom na ustanovenie § 63 odsek 6 písmeno a/ Trestného poriadku včas, podal proti napadnutému uzneseniu sťažnosť.

Vyššie uvedeným spôsobom riadne a včas, prostredníctvom obhajkyne proti napadnutému uzneseniu podanú sťažnosť obvinený odôvodnil tvrdením, že súd prvého stupňa nevážil kompletne všetky kritériá materiálnej podmienky podmiennečného prepustenia a všetky skutočnosti, ktoré sú v prospech odsúdeného, a ktoré vo svojom súhrne umožňovali jeho podmiennečné prepustenie. Súd prvého stupňa disponoval dvomi hodnoteniami odsúdeného vypracovanými Ústavom na výkon trestu Želiezovce, (ďalej len „ústav“), a to tým, ktoré bolo vyhotovené 13.03.2017 na žiadosť rodičov odsúdeného a tým, ktoré bolo doručené súdu prvého stupňa a ktoré napriek zhodnému obsahu s tým skorším obsahuje záver vyznievajúci v neprospech odsúdeného, ktorý však nemá logický objektívny základ v oboch, v celku kladných hodnoteniach, pričom súd prvého stupňa sa bez ďalšieho s ním stotožnil. V písomnom odôvodnení proti napadnutému uzneseniu podanej sťažnosti odsúdený uviedol podstatný obsah oboch týchto hodnotení upozorniac, že neodporúčenie vyhoveniu návrhu nekorešponduje nielen s v celku dobrým správaním sa odsúdeného, ale ani s názorom šesťčlennej komisie, ktorá odporučila návrhu vyhovieť (čo videl pri podpise hodnotenia). Odsúdený opätovne položil otázku, čo by ešte mohol urobiť,

aby presvedčil ústav aj súd, že si zaslúži šancu preukázať aj na slobode, že sa polepšil, že je pripravený viesť riadny život, dodržiavať právne, morálne aj etické pravidlá, pričom má za to, že svojim riadnym správaním polepšenie preukázal a že hodnotenia tomu aj nasvedčujú. Poukázal tiež na to, že jeho rodičia, s ktorými udržuje pravidelný kontakt, mu budú nápomocní pri zaradení sa do riadneho života a pri nájdení si práce a že nechce ani ich a ani súd sklamať. Ak mal súd určitú pochybnosť o tom, či s podmieneným prepustením odsúdeného by bolo spojené určité riziko sociálneho zlyhania, mal možnosť uložiť mu dlhú skúšobnú dobu, nariadiť dohľad probačného a mediačného úradníka a uložiť mu určité obmedzenia alebo povinnosti, čo však neurobil. Odsúdený mal za to, že pri rozhodovaní o podmienenom prepustení nemôže byť jediným kritériom vyjadrenie ústavu o strednej miere rizika sociálneho zlyhania, súd predsa mohol zvážiť, že ak v celkovom hodnotení odsúdeného z hľadiska plnenia si povinností a správania nie je možné v podstate mu nič vytknúť, musel predsa prejavíť polepšenie, ktoré je primárnym kritériom vyjadrenia miery rizika sociálneho zlyhania a resocializačnej prognózy, a toto (kritérium) je predsa v prípade odsúdeného kladné, pričom aj odporúčanie šesťčlennej komisie nebolo predsa vyslovené bezdôvodne, ale na základe zrejme pozitívnych poznatkov.

Poukážuc na ustanovenie § 66 odsek 1 Trestného zákona mal odsúdený za to, že splnil predpoklady podmieneného prepustenia a navrhol, aby nadriadený súd podľa § 194 odsek 1 písmeno a/ Trestného poriadku napadnuté uznesenie zrušil a podľa § 66 odsek 1 písmeno b/ Trestného zákona ho podmienenčne prepustil z výkonu právoplatným rozsudkom mu uloženého trestu odňatia slobody, podľa § 68 odsek 1 Trestného zákona mu určil dlhšiu skúšobnú dobu, nariadil dohľad probačného a mediačného úradníka a uložil aj určité obmedzenia a povinnosti.

Odsúdený v ním vypracovanom písomnom odôvodnení proti napadnutému uzneseniu včas podanej sťažnosti poukázal na svoje správanie počas výkonu trestu odňatia slobody, zvýrazniac, že za viaceré aktivity nebol disciplinárne odmenený. Vysvetlil okolnosti za ktorých došlo (podľa jeho názoru) k jeho nezákonnému odsúdeniu právoplatným rozsudkom, oznámil zámer napadnúť ho dovolaním a poukázal na prísľuby vedúceho VT ohľadne podmieneného prepustenia, ktorého podmienky on splnil a preto sa cíti podvedený. S hodnotením a v ňom obsiahnutým neodporúčením nebol včas oboznámený, inak by bol návrh stiahol a podal ho neskôr. Uviedol aj v podstate tie isté skutočnosti a okolnosti týkajúce sa jeho správania vo výkone trestu a rodinného zázemia, na ktoré poukázala jeho obhajkyňa opätovne sa vracajúc k odsúdeniu právoplatným rozsudkom a k pedagógovi, ktorý vypracoval hodnotenie ústavu, jeho prístup k plneniu povinností a pohnútku, pre ktorú sa mu pomstil. Odsúdený tvrdil, že splnil všetky podmienky vytvorené mu ústavom na podmienené prepustenie, ďalší výkon trestu mu už nič nedá, rozbíja mu rodinu, spôsobuje vážne zdravotné problémy jeho rodičom, celé je to už len účelové, izolácia od spoločnosti, rodiny. Nikto mu nedal šancu aby dokázal, že je vhodný na prepustenie, celý predošlý trest si do poslednej minúty odsedel, len mu vytykali, že resocializačná prognóza je menej priaznivá, čo to však má spoločné s terajším trestom? Minulosť mu nemajú čo vyčítať, hlavne nie pedagóg, on nie je kompetentný hodnotiť jeho predošlý život, nie je ani vyšetrovateľ, ani sudca, jeho robotou je hodnotiť výkon trestu a správanie sa odsúdeného od nástupu naň až doteraz, nič viac. Záverom odsúdený zhrnul, že nemal žiadne problémy, získal odmeny, mohlo ich byť viac, ale nestalo sa tak, nie však jeho vinou, jednoducho sa tu odmeny strácajú, potrestaný nebol, skutočnosť, že tu pracujú, šijú a 10,- eur mesačne nikoho nenapraví, keď to sám nechce, je to práca nedocenená, čistá „otročina“. O podmienené prepustenie z výkonu tohto trestu požiadal riadne, veril na slová vedúcich pracovníkov ústavu, ale teraz sa cíti oklamaný z ich prístupu, jeho žiadosti nebolo vyhovené, tým pádom on a jeho rodina strácajú dôveru v súdnictvo. Stále má za to, že spĺňa tak formálne ako aj materiálne podmienky na podmienené prepustenie a o svoju slobodu bude naďalej bojovať.

V dodatku písomného odôvodnenia proti napadnutému uzneseniu včas podanej sťažnosti súdu prvého stupňa doručenom 17.05.2017 odsúdený polemizoval so závermi svojho hodnotenia vypracovaného ústavom vysvetľujúc okolnosti, za ktorých k tej - ktorej konkrétnej, v hodnotení uvedenej udalosti alebo skutočnosti došlo, a uvedúc svoj pohľad na ňu. Poukázal na svoje skoršie odsúdenia, z ktorých v prvom, podmienenom, sa osvedčil a preto sa na neho hľadí, akoby nebol trestaný, stále mu je však vyčítaná minulosť! Dokedy? Predošlý trest si odsedel celý a počas tohto výkonu trestu si vytvoril podmienky na podmienené prepustenie ponúknuté mu ústavom. Pojednávanie súdu prvého stupňa bolo verejné, zákon prikazuje, aby sa celé pojednávanie nahrávalo a nahrávka má byť vložená do spisu prípadne má byť postúpená so sťažnosťou na krajský súd. Odsúdený položil otázku, či má súd prvého stupňa výnimku a či existuje nahrávka. Upozornil, že o nekalých praktikách pedagógov a vedenia ústavu bude informovať Generálne riaditeľstvo ZVJS, o praktikách súdu prvého stupňa ministerstvo spravodlivosti, ombudsmana

a Ústavný súd v Košiciach, na ústav bude podávať žalobu za ich klamstvá, zavádzanie súdu. Cíti sa podvedený, oklamáný zo strany ústavu. Na záver odsúdený poukázal na to, že dvadsaťjedenkrát súdne trestaný S. Q., ktorý bol jedenásťkrát vo výkone trestu bol prepustený na podmienku a bol pedagógom doporučený, u neho nehrozí sociálne zlyhanie a resocializačná prognóza je isto priaznivá.

Nadriadený súd, ktorému súd prvého stupňa predložil prejednávajúcu vec na rozhodnutie 06.06.2017, pri rozhodovaní o sťažnosti odsúdeného podľa § 192 odsek 1 písmeno a/, písmeno b/ Trestného poriadku preskúmal správnosť výroku napadnutého uznesenia, proti ktorému sťažovateľ podal sťažnosť a konanie predchádzajúce tomuto výroku napadnutého uznesenia.

Plnením tejto, z ustanovenia § 192 odsek 1 písmeno a/, písmeno b/ Trestného poriadku mu vyplývajúcej prieskumnej povinnosti nadriadený súd zistil, že skutkové zistenia a právne úvahy súdu prvého stupňa, ktoré boli podkladom pre vydanie napadnutého uznesenia, ktorého obsahom je záver o tom, že odsúdený okrem formálnej podmienky (výkon dvoch tretín právoplatným rozsudkom mu za zločin uloženého a v prejednávanej veci vykonávaného trestu odňatia slobody) nespĺnil ani jednu z dvoch materiálnych podmienok podmieneného prepustenia (ktorými podľa § 66 odsek 1 Trestného zákona je jednak zistenie, že vo výkone trestu plnením svojich povinností a svojím správaním preukázal polepšenie, jednak zistenie, že sa od odsúdeného môže očakávať, že v budúcnosti povedie riadny život), sú úplné a správne (teda vykonanými dôkazmi opodstatnené a zákonu zodpovedajúce), a to z tých istých dôvodov, ktoré vyplývajú z odôvodnenia napadnutého uznesenia, na ktoré nadriadený súd preto iba poukazuje nepovažujúc za potrebné ich ani spresniť a ani doplniť, a to aj z dôvodu, že obžalovaný ním včas proti napadnutému uzneseniu podanú sťažnosť síce sám aj prostredníctvom svojej obhajkyne rozsiahle odôvodnil, nie však žiadnymi, v tomto smere relevantnými skutočnosťami, okolnosťami alebo právnymi úvahami.

K niektorým tvrdeniam a úvahám (vrátane právnych), ktorými odsúdený ním včas proti napadnutému uzneseniu podanú sťažnosť odôvodnil, považuje nadriadený súd za potrebné uviesť, že:

- pri hodnotení splnenia prvej materiálnej podmienky podmieneného prepustenia z výkonu trestu odňatia slobody (vo výkone trestu plnením svojich povinností a svojím správaním preukázal polepšenie) súd prvého stupňa opodstatnene prihliadol na skutočnosti, okolnosti a hodnotiace úvahy ústavu obsiahnuté v hodnotení odsúdeného vypracovanom 11.04.2017 pre potreby rozhodovania o ním podanom návrhu, pričom ani nadriadený súd nemal žiadne opodstatnené pochybnosti ani o existencii skutočností a okolnosti v tomto hodnotení uvedených, ani o nestrannosti a nezaujatosti ich vyhodnotenia ústavom, ktoré bolo podkladom pre jeho neodporúčajúce stanovisko;

- hodnotenie ústavu bolo aj v prejednávanej veci len jedným z viacerých (listinných) dôkazov, ktoré súd prvého stupňa na verejnom zasadnutí uskutočnenom 02.05.2017 postupom podľa 269 Trestného poriadku vykonal a hodnotil podľa zásady trestného konania uvedenej v § 2 odsek 12 Trestného poriadku (teda jednotlivo aj v ich súhrne a súčasne podľa svojho vnútorného presvedčenia založeného na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu) a to tak pokiaľ ide o (vyššie uvedené) prvú, ako aj druhú materiálnu podmienku podmieneného prepustenia z výkonu trestu odňatia slobody (existencia opodstatneného predpokladu, že sa od odsúdeného môže očakávať, že v budúcnosti povedie riadny život);

- pri hodnotení splnenia (vyššie uvedenej) druhej materiálnej podmienky podmieneného prepustenia z výkonu trestu odňatia slobody mohol súd prvého stupňa prihliadnuť aj na to skoršie odsúdenie odsúdeného, pri ktorom sa na neho hľadí, akoby nebol odsúdený (§ 60 odsek 3, odsek 4 Trestného zákona účinného do 01.01.2006), pretože zahladením odsúdenia alebo zákonnou fikciou neodsúdenia právne zaniká iba skutočnosť odsúdenia za trestný čin, nie však samotná skutočnosť, že páchatel trestný čin spáchal (R 7/1975), zahľadzenie odsúdenia alebo zákonná fikcia neodsúdenia preto nebráni, aby súd pri hodnotení osoby páchatela prihliadol na skutočnosť, že už v minulosti spáchal trestný čin a z toho vyvodil príslušné závery o jeho sklone k trestnej činnosti, o jeho vzťahu k spoločenským hodnotám chráneným trestným zákonom, možnostiam jeho nápravy a pod. (R 10/1974), závažnosť ktorej skutočnosti je však zásadne menšia, ako závažnosť skutočnosti, že páchatel už bol odsúdený, na ktorú možno prihliadnuť pri ukladaní trestu (ako na priťažujúcu okolnosť, okolnosť podmieňujúcu použitie vyššej trestnej sadzby, okolnosť opodstatňujúcu diferenciáciu výkonu trestu odňatia slobody a

pod.), pričom v tomto štádiu vykonávacieho konania (ktorým rozhodovanie postupom upraveným v § 415 a nasl. Trestného poriadku v prejednávanej veci nepochybne súd prvého stupňa odsúdenému trest odňatia slobody neukladal, ale rozhodoval o výkone už takéhoto trestu právoplatne uloženého;

- akýmkoľvek nepriaznivým účinkom spojeným s výkonom trestu odňatia slobody (a to nielen v prejednávanej veci, ale aj tým skoršie uloženým a vykonaným), sa odsúdený mohol a v budúcnosti môže najúčinnšie vyhnúť tým, že nebude resp. prestane páchať trestné činy, ktorá požiadavka sa javí o to aktuálnejšia, že v jeho osobe ide o (od roku 2001 aj so zahladeným odsúdením) o trikrát (vždy za úmyselné trestné činy, v posledných dvoch prípadoch aj zločiny proti slobode, ľudskej dôstojnosti, zdraviu, mravnému rozvoju a výchove detí, bezpečnosti a ochrane života a zdravia ľudí pred ohrozením vyplývajúcim z nedovolenej držby zbraní a drog) špeciálneho (pokiaľ ide o trestné činy proti slobode a ľudskej dôstojnosti) recidivistu, u ktorého ani skorší (tiež za vyššie označené úmyselné trestné činy uložený a) 27.02.2008 vykonaný nepodmienečný trest odňatia slobody, nemal zjavne žiadny prevýchovný účinok, pretože krátko po jeho vykonaní spáchal trestné činy, za ktoré bol právoplatným rozsudkom odsúdený a potrestaný;

- predsedníčka senátu súdu prvého stupňa opatrením podľa § 58 odsek 3 Trestného poriadku rozhodla, že zápisnica o verejnom zasadnutí uskutočnenom v prejednávanej veci 02.05.2017 so začiatkom o 09.00 hodine sa vyhotoví diktovaním, ktoré opatrenie sa aj zrealizovalo. Z tohto dôvodu je zaznamenanie verejného zasadnutia (na ktorom sa vykonáva dokazovanie) aj s využitím technického zariadenia určeného na zaznamenávanie zvuku (a uchovávanie takto vyhotoveného záznamu na nosiči dát, ktorý je súčasťou spisu, prípadne jeho uchovávanie aj iným vhodným spôsobom) podľa § 61a Trestného poriadku z hľadiska splnenia prieskumnej povinnosti nadriadeného súdu vyplývajúcej mu z ustanovenia § 192 odsek 1 písmeno b/ Trestného poriadku (preskúmanie konania predchádzajúceho výroku napadnutého uzneseniu, proti ktorému odsúdený podal sťažnosť) zjavne nerelevantné, zvlášť keď odsúdený žiadne námietky proti zápisnici o verejnom zasadnutí ani v jeho priebehu a ani v písomnom odôvodnení proti napadnutému uzneseniu podanej sťažnosti, nevzniesol;

- predmetom prieskumu podľa § 192 odsek 1 písmeno b/ Trestného poriadku v prejednávanej veci vykonaného nadriadeným súdom bolo len podľa § 415 odsek 1 a § 417 odsek 1, odsek 2 Trestného poriadku uskutočnené konanie súdu prvého stupňa predchádzajúce výroku napadnutého uznesenia, proti ktorému odsúdený podal sťažnosť (ktoré sa začalo dorúčením návrhu odsúdeného 31.03.2017 a skončilo sa 06.06.2017 predložením veci na rozhodnutie nadriadenému súdu podľa § 190 odsek 2 veta prvá Trestného poriadku) a nie konanie iných súdov predchádzajúce odsudzujúcemu výroku o vine právoplatného rozsudku, prípadne rozhodnutiu o podmiennečnom prepustení iného odsúdeného v inej ako prejednávanej veci, alebo konanie ústavu predchádzajúce vyhotoveniu hodnotenia odsúdeného, ktoré odsúdený v písomnom odôvodnení ním proti napadnutému uzneseniu podanej sťažnosti síce rozsiahle, avšak z hľadiska rozhodnutia nadriadeného súdu o ním proti napadnutému uzneseniu podanej sťažnosti nerelevantne, spochybňuje.

Zo všetkých, vyššie aj v odôvodnení napadnutého uznesenia uvedených, nepochybne objektívne zistených skutočností a okolností aj podľa názoru nadriadeného súdu jednak odsúdený vo výkone trestu odňatia slobody plnením svojich povinností a svojim správaním nepreukázal polepšenie, jednak nemožno očakávať, že odsúdený v budúcnosti povedie riadny život.

Podľa § 193 odsek 1 písmeno c/ Trestného poriadku, nadriadený orgán zamietne sťažnosť, ak nie je dôvodná.

Keďže nadriadený súd nezistil žiadne dôvody na zrušenie sťažnosťou odsúdeného napadnutého uznesenia súdu prvého stupňa a na iné rozhodnutie v prejednávanej veci v jeho prospech, sťažnosť odsúdeného podľa § 193 odsek 1 písmeno c/ Trestného poriadku ako nedôvodnú zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný ďalší riadny opravný prostriedok (§ 185 odsek 2 veta druhá Trestného poriadku).